

עשרות ישראלים

סוחרים בהרואין

בכל רחבי

אירופה - עכשיו

החלו לשלוח

את המוות גם

לישראל

ישראל מואל (פמי) תראגן הוא ישראלי המרבה להסחוב, בשנים האחרונות, באירופה. בהיפתח מישפט אנשי "הקשר הישראלי" בפראנקפורט, גרמניה, שבו נאשמים אנשי הקבוצה בסחר אדיר-מימדים בהרואין נכח תראגן, במשך שבועיים ימים, בין קהל הצופים באולם. בחוגי העולם-התחתון בארץ, מוכר תראגן גן כאחד משני חבריו הקרובים ביותר של ישעיהו ("הגינג'י") פיינזילבר, סגנו של יוסף עמיאל, הבוס של אנשי "הקשר הישראלי" בפראנקפורט.

חברו השני של פיינזילבר הוא דניאל גרסטל, שלהוריו עסק לבניית מיתקני קירור העשיית, ברחוב שיינקין בתל-אביב. בניגוד לתראגן, אין גרסטל יכול לצאת את הארץ, משום שבקרוב יפתח מישפטו, שבו הוא מואשם בשוד מזויין בכרם-התימנים.

את עובדת נוכחותו הקבועה של תראגן, כצופה, בבית-המישפט, מסבירים חבריו ברצונו לחץ את ידיו פיינזילבר מבית-הכלא. אחרי שראש-הכנופיה, יוסף עמיאל עצמו, נמלט מן הכלא, געלם והפקיר את חבריו האחרים ללא עזרה.

כעבור שבועיים געלם תראגן מגרמניה, ידידיו בארץ, העומדים עימו בקשרים, טוענים כי תראגן נוכח לדעת שלא יעלה בידו לעזור לפיינזילבר להימלט מהכלא, ומשום כך פנה לעזרת כנופיה מיקצוענית שבסיסה בלונדון, ואשר אנשיה מתמחים בחילוף אנשים מבתי-כלא באירופה, תמורת תשלום מתאים.

לפני כעשרה ימים הבחינו מיספר ישראליים בסמי תראגן בלונדון, בשיחה עם אחד מהם סיפר סמי כי הוא הישראלי היחיד העומד בקשר הדוק עם "היהודה", אותו אל-מוני ששימעון ("כוש"י) רימון נהג לטפן אליו ללונדון, וניסה להקים יחד עימו רשת עצמאית להפצת סמים. כוש"י כשאר חברי הרשת, לא ידע כי במשך חודשים לפני מעצרו הקליטה הי-מישטרה הגרמנית את כל שיחותיו, ביניהן אותו שיחות ללונדון.

רימון על

ניידת

בשנת 1971 הועמדו לדין סמי תראגן וישעיהו פיינזילבר, לפני בית-הדין-המשפט-המחוזי בתל-אביב, באשמת זריקת ריי-מון על ניידת-מישטרה שפטרלה בכרם-התימנים בתל-אביב.

התביעה טענה כי השניים השליכו את הרימון על הניידת כדי להרתיע את אנשי

מאח

זאב יפח

מחלקה-סמים מעריכת פשיטות-יפתע ב-כרם-התימנים, לגילוי סוחרים-סמים, עובדה זו מוכיחה כי השניים היו מעוררי-ביום בעיסקי סמים, בכרם-התימנים, עוד בשנת 1971.

תראגן ופיינזילבר נידונו לחמש שנות מאסר, בתום שלוש וחצי שנים, לאחר שהופחת שליש מתקופת מאסרם, שוחררו השניים מכלא רמלה.

שנתיים קודם-לכן חילק את תראגן עורך-הדין אליהו קירר, שהגן על השניים גם

אישית מושכת המונים, לא היה הדבר משנה את מצבה של המדינה והממשלה כהוא זה.

אבל כיוון שכך הוצגה בעיניה, היה צורך למצוא לה פיתרון מאותו סוג ובי-אותה רמה. כל מה שחסר, כביכול לרביץ, מצוי בדמותה של גולדה מאיר, לפחות בעיני עסקני מיפלגת העבודה, או מה פשוט יותר מאשר לגייס את האשה הי-ישישה, להציבה מאחורי גבו של רביץ כדי שתאציל עליו מסמכותה ואישיותה האוטו-ריטית?

נראה כי יצחק רביץ עצמו התפתה ל-רעיון שגיוסה של גולדה מאיר, כמנהיגת הפרום המוביל של מיפלגת העבודה, עשוי להיראות כאקט של גיבוי מצידה, שרק יחזק את מעמדו וסמכותו. התייצבותה מאחוריו, כך האמינו תומכיו של רביץ, עשויה לשמש מחסום הן מפני התביעה הגוברת והולכת מצד החוגים הי-לאומניים להקמת ממשלת ליכוד לאומי או "ממשלת 62", והן מפני חתירה פנים-מיפלגתית, מכל הכיוונים.

אין להעלות על הדעת כי שמעון פרס יעזר לחתור נגד החלטות והכרעות ש-יתקבלו באישורה של גולדה, גם איומי הפרישה של מפ"ם מהמערך, הבאים מהאגף השני, יושטקו כאשר המנהיגה הפוליטית של המערך תהיה גולדה ולא רביץ.

כך קרה שגם היוגים במיפלגת העבודה וגם הניצים שבה, חייבו את החזרתה של גולדה לבמה הפוליטית, כשכל צד מקווה שהיא תהווה מחסום בפני המחנה השני.

לתקן את

הביוגרפיה

מה החשבוניות והמשמעות ששערי-יות, או עלולות, להיות להחזרתה של גולדה להנהגה הרשמית?

גולדה עצמה די נהנית מהסמכות ש-הוחזרה לה בפומבי. עד היום היא אינה יכולה לסלוח לעצמה את העובדה שההיס-טוריה תשפוט אותה כמי שהובילה את ישראל לאחד האסונות הגדולים בתול-דתנו. היא מאמינה ככל הנראה שיש בידה עוד מספיק זמן כדי לתקן את הביוגרפיה שלה ואת תדמיתה ההיסטורית. העובדה שהיא נותנת את ידה להעלאת מתזמר ש-ישא את שמה ויספר על נעוריה יכולה רק להעיד עד כמה חשובה לה תדמיתה.

במצב זה טמונה סכנה גדולה. שכן אשה במצבה ובגילה, המונעת עתה בעיקר על-ידי דחף עמוק לתקן את תדמיתה ההיס-טורית, עלולה לגרום את ההנהגה ובי-עקבותיה את המדינה כולה, למצבים בלתי-ראוינאליים והריאסון יותר מאשר בעבר.

קיימת סכנה גם בעצם המשמעות שיש לאקט של החזרתה. זוהי הודאה פומבית שליצחק רביץ אין מספיק סמכות הנהגתית והוא זקוק לסייע בתחום זה מאחרים. מה יקרה אם כן, כאשר גולדה מאיר תסתלק באחד הימים, סופית, מעל הבמה הפולי-טית? או יהיה צורך למנות לה ממלא-מקום, זה לא יוכל להיות יצחק רביץ, כיוון שהוא כבר הודה בחולשתו. יהיה זה רק טבעי או לחפש "איש חזק" אחר במקומו.

מבחינה מעשית יומיומית, עלולה החז-רתה של גולדה מאיר לכס המנהיגות, להחזיר את הגלגל אחורנית בשורה שלימה של תחומים שדווקא בהם חלו שיפורים ותמורות מאו סולקה מתפקידה. סביר להניח שמערכת השנאות והאיבות הפרי-טיות שלה, תשפיע שוב על מעמדם של אישים שונים. היא זאת שעלולה לקבוע את מי יש לקרב ואת מי יש להרחיק.

האבק ינוער מעל גריה של דמויות ארכאיות שנעלמו מהזירה הציבורית, כמו שרה-חלקאת לשעבר חיים גבתי, או שר-המיסור לשעבר זאב שרף. בזכות ידידותם האישית עם גולדה גם בימים בהם נראה כי הועם וזוהרה, הם עשויים עתה לתפוס מחדש מעמד של מקורבים ובעלי-השפעה, שבאמצעותם ניתן להביא דברים לידיעתה ולטיפוליה של הזקנה בצמרת.

החמור אולי מכל היא התחושה שמילחמת יום-הכיפורים לא לימדה שום דבר ולא שינתה דבר. ממשלת-המחדל חזרה להני-היג את העם. ישראל גלילי וגולדה מאיר כבר רוכבים שוב, צריך רק להחזיר עוד את משה דיין ואו אשפר יהיה להתכונן ליום-כיפורים חדש.

אין להעלות על הדעת כי שמעון פרס יעזר לחתור נגד החלטות והכרעות ש-יתקבלו באישורה של גולדה, גם איומי הפרישה של מפ"ם מהמערך, הבאים מהאגף השני, יושטקו כאשר המנהיגה הפוליטית של המערך תהיה גולדה ולא רביץ.

כך קרה שגם היוגים במיפלגת העבודה וגם הניצים שבה, חייבו את החזרתה של גולדה לבמה הפוליטית, כשכל צד מקווה שהיא תהווה מחסום בפני המחנה השני.

גולדה ורביץ בכנסת, ממחדל למחדל - כוחנו יגדל.

תהיה זאת טעות להעריך כי גולדה נכפתה על יצחק רביץ, הוא לא נאלץ להסכים לקבלה כמנהיגת הפרום-המוביל, בעל כורחו. ההיפך הוא הנכון. באחד מ-מיקטיה-הטעות האופייניים לו, התפתה יצחק רביץ להאמין כי החזרתה של גולדה אומנם תחזק את מעמדו ואת שילטונו.

סטירת-לחי

משפילה

א היה שום דימיון בין הכוונה הי-מקורית שהסתתרה מאחרי מינויה של גולדה לבין התוצאה, כפי שהתקבלה בעיני הציבור.

חזרתה של גולדה לא התפרשה כהתי-יצבותה מאחורי רביץ, אלא כהצבתה מר-עליו. האקט שנועד להעלות את יוקרתו של רביץ היווה למעשה לגבי טירת-לחי מצלצלת ומשפילה. היתה זו הודאה פומבית מצידו בכישלונו, באי-יכולתו להשתלט על חבריו למיפלגה או על שרי ממשלתו.

ייתה מואת: החזרתה של גולדה, סמל ממשלת-המחדל, שדחקה את המדינה לאחד המצבים הנואשים בתולדותיה. היא יריקה בפרצופה של כל ממשלת-ישראל. מבחינה מעשית פירוש מינוי הפרום-המוביל ב-הנהגתה של גולדה הוא זה: מהיום חדלה ממשלת-ישראל להיות הדרג המדיני הי-עליון בו מתקבלות החלטות ונופלות הי-הכרעות. מעתה הועברה מסמכות זאת למוסד מיפלגתי מצומצם, המורכב על טהרת מיפ-לגת העבודה, בו יש רוב מוחלט לאנשי מפא"י לשעבר. זהו מוסד שמבחינת הרובו האיש, תוכל גולדה מאיר לשלוט בו

פרס-אלון, ששבץ חיים בשל החתירה הי-הדדית זה תחת סמכותו של זה. אין מדובר כאן רק בהחזרתה לפעילות פוליטית שולית, או לשיתופה בהתעצויות מיפלגתיות של עסקנים בדרג ב'. פירושו המעשי של האקט של צירוף גולדה מאיר לפרום המיועד להנהיג מעתה את המדינה, הוא העברת הסמכות ההנהגתית מיצחק רביץ לידיה של גולדה מאיר. מעתה, כמו בימים הטובים שהובילו אל מילחמת יום-הכיפורים, תהיה גולדה מאיר הסמכות הי-עליונה במדינה. מעתה יפלו החלטות ויוכרעו ההכרעות הגורליות על סמך "מתי-שבתה הצלולה והבהירה" ו"מנהיגותה הי-סמכותית".

דמות מאובנת ומוגבלת, המסמלת את קיסאון המחשבה המדינית בישראל, את העיוורון-הסוציאלי ואת קהות חושי-החיים, הפכה את הסיסמה הצינית, "ממחדל למחדל - כוחנו יגדל", למציאות של בשר ודם במדינה.

כיצד יכול היה מחזה ביעותים ותעתור עים פוליטי זה להתחולל בישראל של שנת 1976?

כמיהה

ל"איש חזק"

איש-הממשלה, יצחק רביץ, היה במצוקה. שורה של החלטות מוטעות במישורים